

Küçük Su Damlasının Macera Dolu Yolculuğu

ANLATICI : Günlerden bir gün , mevsimlerden yaz , atmosferin yüksek ve soğuk hava katmanlarından birinde bir küçük su damlası sabırsızlık ve heyecanla yeryüzüne inme sırasının kendisine gelmesini bekliyordu.

SENA : Heeey sen oradaki .Dün ben uykuya dalmadan önce bu bulutta tek başıyaydım. Sen de nereden çıktın bakıyım?

KUTAY : Merhaba benim adım küçük su damlası Oksicik.Dün ortalarda yoktum çünkü bu misafirperver bulut henüz yeterince soğuk bir hava katmanına çarpmamıştı.Ben de sabırla yoğunlaşarak su buharından , su damlacığına , oradan da diğer su damlacıklarıyla birleşip nihayet bir su damlasına dönüşmeyi bekliyordum.

(Üzgün bir ifadeyle)Ama artık o kadar çok sıkılmışım ki , benim gibi sırasını bekleyen 3-5 su damlacığını birleşmeye ikna etmek için bir önceki Su Döngüsü Turistik Seyahatinde düzenlenen “Yok Böyle Su Damlası” yarışmasında kazandığım Kristal Buz Heykelciğimi feda etmek zorunda kaldım.

SENA : Ah sorma ben de yıllardır bugünü bekliyorum.Bundan 30 yıl kadar önce , henüz gencecik bir su damlasıyken annem beni Marmara Denizi denilen suları ıslıl ıslıl , içinde birçok farklı tür balığın yaşadığı , masmavi bir yere götürmüştü.Orada yaşayan canlılar o kadar mutluydular ki , yıllardır her bulutta yoğunlaşarak su damlasına dönüştüğümde tekrar o sulara düşmenin hayalini kurardım.Hatta geçenlerde Marmara Denizi diye yanlışlıkla Tuz Gölüne düşmüşüm.Göl dediğime bakma! Tuz gölünün büyük kısmı kurumuş, geriye adeta sadece tuz kalmış.Sular o kadar azalmıştı ki etrafta arkadaşlık etmek için yalnızca birkaç küçük su damlası bulabildim.Onlar bana Küresel Isınma ve İklim Değişikliği sebebiyle Tuz Gölünün 1915 yılından bu yana %85 oranında küçüldüğünü söylediler.

KUTAY : Evet ben de geçen gün Oksijenli Günler gazetesinde okumuştum.Eskiden Tuz Gölü Seyahati 5 yıldızlı olduğundan mil puanlarım yetmediği için gidememiştim.Gazetede yazdığına göre artık su damlaları tarafından çok tercih edilmediği için fiyatlar iyice düşmüş. Küresel Isınma ve İklim Değişikliği sebebiyle orada yaşayan canlı türleri de yok olma tehlikesi ile karşı karşıyaymış.

SENA: Evet benim de gözlerim eskiden hep beraber oynadığımız filamango ve turna arkadaşlarımı arayıp durdu.Ancak sonradan duyduğuma göre onlar da gölün kurumaya başlamasıyla birlikte çoktaaan göç edip gitmişler. Bu Küresel Isınma dedikleri nasıl bir şey acaba,sen biliyor musun?

KUTAY: Aslında çok fazla bir bilgim yok ama sık sık mektuplaştığım Antartika’daki kuzenim Hidrojel geçen ay yazdığı mektupta bana Küresel Isınma nedeniyle oradaki buzulların hızla eridiğini ve yakında kendisinin de çok sevdiği buz kristali halinden bir su damlasına dönüşeceğini üzümlere haber vermişti.Anlattığına göre atmosferin üst katmanlarında bulunan Sera Gazları denilen gazlar bir battaniye gibi davranarak dünyamızı yaşanılabilir bir sıcaklıkta tutuyormuş. Ancak son yıllarda insanların bilinçsiz davranışları nedeniyle bu gazların miktarı gittikçe artmış ve güneşten gelen ışınların büyük kısmı içerde hapsolarak dünyanın 10 kat battaniyenin altında pişen bir çocuk gibi ısınmasına neden olmaya başlamış.

SENA : Demek o yüzden göl ve çevresi de bu kadar sıcaktı.İnanır mısın üzerine düştüğüm kaya parçası o kadar sıcaktı ki rastladığım birkaç eski dostumla iki çift laf edemedem buharlaşıp tekrar atmosferin üst katmanlarına doğru yola çıktım.Ve işte şimdi yine buradayım.Ama bu sefer harita üzerinde çalıştım ve koordinatlarımı çok iyi ayarladım.Heyecanla Marmara Denizine düşmeyi bekliyorum.

KUTAY : Heey baksana şu hemen altımızdaki İstek Belde Okulları değil mi..Marmara Denizine çok yaklaşmış olmalıyız.

SENA: Evet ,evet haklısın .Ben hemen hazırlanmalıyım.Biraz daha bu bulutta kalırsam bu sefer de Marmara Denizi yerine Boğaziçi köprüsünden geçen bir arabanın kaportasına düşeceğim.Sonra da işin yoksa gene buharlaş gene yoğun dur..Haydi Oksicik , şimdilik hoşça kal , belki çokook uzun yıllar sonra başka bir bulutta tekrar karşılaşırız.

KUTAY : Sen de hoşça kal ve kendine dikkatli et.Marmara Denizinde geçirdiğin güzel günlerin resmini çekip bana mail atmayı da unutma !

Ve Sena Marmara Denizinin sularına doğru kendini bırakır.Yavaş yavaş ve süzüle süzüle düşerken içini kaplayan mutlulukla birlikte , eski günlerin hayaline dalaarr gider.

Ve birdeeen çok şiddetli bir çarpışmanın etkisiyle hayallerinden uyanır..Paaaattt!Güümmm!!

SENA : Aaah , bu da ne böyle , canım çok acıdı!

PET ŞİŞE: Heey önüne baksana sen!Koskoca denizde gelip beni mi buldun?

SENA : (Etrafına bakar ve pek çok pet şişe görür) İyi de etrafta pet şişeden başka bir şey yok ki!! (Kafasını kaşıyarak)Allah Allah , ben galiba gene yanlış bir yere düştüm.

(Pet şişeye bakar) Hey sen de kimsin? Canımı çok acıttın..

PET ŞİŞE: Pes yani .Benim gibi yılların pet şişesini tanıyamadığına göre sen buralardan değilsin herhalde küçük!

SENA: Evet ben uzun zamandır oradan oraya sürüklenen bir bulutun içindeydim. O yüzden buraların yabancısıyım.Sizi tanıyamadığım için üzgünüm Bay Yılların Pet Şişesi. Hey bu arada size neden Yılların Pet Şişesi diyorlar?

PET ŞİŞE: Etrafına şöyle bir baksana . (Sena etrafa bakar) .Benim gibi pek çok pet şişe görüyorsun değil mi?

SENA : (Başına sallar) Eveet.

PET ŞİŞE : İnsanlar hepimizi pek çok nedenle kullanırlar , sonra da bizimle işleri bitince ne yapacaklarını bilemeyip pervasızca çöpe atarlar. Bazılarıysa çok daha kötüsünü yapıp ,bizleri doğrudan doğaya ,denizlere atarlar.İşte burada gördüğün pet şişelerin çoğu üzerimizden vızır vızır geçen gezi tekneleri veya vapurlardan atılmış şişeler.Ama benim onlardan çok önemli bir farkım var.Ben tam 400 yıldır bu denizdeyim.

(Gururla)Yani Marmara'nın en yaşlı pet şişesiyim.

SENA : Vaaaaaovvv..İyi ama bir pet şişenin ömrü ne kadar ki?

PET ŞİŞE : İnsanlar tarafından doğaya atılan pet şişeler ancak 450 yılda yok oluyor.Yani benim daha hala 50 yılım var .Ama ömrümün bu son 50 yılını geçirmek için korkarım kendime başka bir yer bulmak zorunda kalacağım..Artık bu sulara rahatça hareket edemiyorum , sabah egzersizlerimi yapmaya çalıştığımda her tarafıma bulaşan yağlar yüzünden yapış yapış oluyorum, nereye kulaç atsam ya karpuz kabuğu ya da bir başka pet şişe , üstelik kişisel hijyenime çok önem vermeme rağmen bu pis kokulu sulara hasta olmadan geçen bir tek günüm yok...

SENA : Evet gerçekten de bu sular çok pis..Üstelik burası çok kötü kokuyor..Bence sen buradan hemen Marmara Denizine git.Oranın suları pırıl , pırıl ,her yer mis gibi , orada yaşayan tüm canlılar mutlu....Ama tabi senin gibi pis bir pet şişeyi oraya kabul edebilirler mi onu hiç bilmiyorum..

PET ŞİŞE : (Hayal kırıklığı içinde bakar) İyi de küçük , sen şu an nerede olduğunu biliyor musun?

SENA : Hayır ama umarım buradan bir an önce kurtulabilirim..Belki şurada yüzen güzel balığın yüzgecine takılırım ve o da beni buradan alıp götürür.Heyyy küçük balık...Hey beni duyuyor musun?Dur lütfen...

PET ŞİŞE :Hey küçük su damlası dur biraz sana söylemem gereken çok önemli bir şey var....

SENA : Üzgünüm Bay Yılların Pet Şişesi ama benim çok acelem var..Tam 30 yıldır kavuşmayı beklediğim sulara gitmek için şurada gördüğün balığı yakalamam gerekiyor....(der ve arkasına bakmadan balığa doğru koşar)

BALIK : Biri bir şey mi dedi???? (Etrafına bakınır, sonra kendi kendine söylenir) Offf ya ben artık iyice yaşıyorum ,ya da son yıllarda üzerimden geçen vapur sayısı o kadar arttı ki gürültüden hiçbir şeyi doğru düzgün işitemez oldum...

SENA : Hayır hayır yanlış duymadın balık kardeş..Benim ben küçük su damlası ,sana sesleniyorum..Şey ben senden bir şey rica edecektim..Bu sular çok kirli ve çok kötü kokuyor...

BALIK : Sadece koksa gene iyi bir de çok gürültülü ...Özellikle yaz aylarında gürültü daha da artıyor..Üstümüzden geçen teknelerin gürültüsü yetmezmiş gibi bir de sahil şeridinde çalınan müzikler var..Artık hiç birimiz sahile şeridine yaklaşamaz olduk...

SENA : İyi ama madem bu sular bu kadar gürültülü ve kirli ,neden hala burada yaşıyorsun..Bak benim sana bir teklifim var.Eğer sen benim senin yüzgecine takılıp seninle beraber gelmeme izin verirsen , ben de seni Dünya'nın en temiz ve güzel sularına götürürüm....Hem orada büyük teknelerin yerine hiç gürültü yapmayan kayıklar , sahil şeridindeki müzikli yerlerin yerine de yemyeşil ormanlar , korular var..Ne dersin ,benimle bu güzel sulara gitmeye var mısın , yok musun?

BALIK : Elbetteki varım..Böyle bir teklifi nasıl reddebilirim...İyi ama nereye gideceğiz , çok merak ettim..

SENA: (Coşkuyla)Bundan 30 yıl önce annemim beni götürdüğü , o mükemmel yere , yani Marmara Denizine gideceğiz!!!!!!!!!!!!

BALIK : (Hayal kırıklığı içinde) İyi ama küçük su damlası , biz zaten şu an Marmara Denizindeyiz!!!

SENA : Neeeee!! Yok canım sen beni kandırıyorsun..Burası Marmara Denizi olamaz...

BALIK : Üzgünüm ama 30 yıldan bu yana o kadar çok şey değişti ki...İster inan , ister inanma ama burası Marmara Denizi...

SENA : Hayır olamaz ...olamazzz...Burası Marmara Denizi olamazzzz...(ışıklar söner)

İşıklar tekrar açılır..Sahne de yine bulut ve Kutay vardır.Sena kabus görmektedir ve sayıklarken Kutay ını uyandırır.

SENA : Hayırrr, olamazzz...bu kadar pis olamazzz..(sayıklamaktadır)

KUTAY: Heyyy, küçük su damlası uyan,uyan hadi ...heyy..

Sena : Birden sıçrar ve uykusundan uyanır...Ahhh ben nerdeyim, neler oluyor...

KUTAY : Şu an tam olarak İstanbul 'un üzerindeki bir buluttasın..Sanırım uykunda kötü bir kabus gördün ama artık hepsi geçti...

SENA : Evet çok ama çok kötü bir kabus gördüm...Kabus olduğunu düşünmek bile şu an beni rahatlatmıyor...

KUTAY : Eeeee meraktan öleceğim..Ne gördüğünü anlatsana bana da....

SENA : Dur anlatacağım..Yalnız,peşinen söyleyeyim, bu , sinemalarda izlediğin en korkunç gerilim filminden bile daha korkunç bir kabus ...

(Birden aklına bir şey gelir ve içi rahatlar) Neyse ki Dünya'da yaşayan hiçbir insan o güzelim suları ve kendi çevresini benim gördüğüm kabustaki hale getirebilecek kadar bilinçsiz ve vurdumduymaz değil!!! Hadi gel şimdi Marmara Denizine düşmeden önceki son dakikalarımda sana aklının ucundan bile geçmeyecek kabusumu anlatayım.....

YAZAN :Banu CENGİZ

İstek Özel Belde İlköğretim Okulu

Fen ve Teknoloji Öğretmeni

Eko Okul Koordinatörü